

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 114
din 09.06.2006

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L. din localitatea Suceava, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 22.10.2003 și
reînregistrată sub nr.din 02.02.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Garda Financiară Suceava prin adresa nr. / 30.01.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 02.02.2006, că poate fi soluționată pe fond contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea Suceava, str., întrucât motivul care a determinat suspendarea a încetat definitiv și irevocabil.

Societatea contestă măsurile stabilite prin procesul verbal de control nr.20.09.2003, încheiat de Garda Financiară Suceava, privind suma delei, reprezentând:

- lei impozit pe venit microîntreprinderi;
- lei majorări întârziere impozit venit microîntreprinderi;
-lei penalități impozit venit microîntreprinderi.

Prin Decizia nr. 288/17.11.2003, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a decis suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. S.R.L.** din localitatea Suceava până la pronunțarea soluției definitive pe latura penală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 179 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. din localitatea Suceava, prin contestația formulată, susține că a înregistrat în totalitate veniturile încasate de la organizatorii grupului conform notelor de comandă și facturilor, reprezentând valoarea reală a serviciilor prestate.

De asemenea, precizează că organizatorii de grup au achitat pe traseul extern, din surse obținute de la călători, cuantumul cheltuielilor cu

combustibilul, vignete, taxe autostrăzi, amenzi, aceste neputând fi planificate și incluse în costul ocazionat de organizarea excursiei.

Petenta consideră că estimarea veniturilor de către organele de control nu este în concordanță cu realitatea, deoarece excursiile nu s-au organizat pe ruta Suceava – Lisabona, ci pe ruta Suceava – Madrid, eventualii călători pentru Lisabona urmând să fie transportați până la destinația finală cu alte curse regulate, Madrid – Lisabona, prețul biletelor fiind suportat de către organizatorul de grup.

Contestatoarea consideră că la estimarea veniturilor trebuia avut în vedere că 30 % din călători coboară înainte de destinația Madrid, pe teritoriul Austriei, Italiei și Franței.

Societatea menționează că în acest mod procedează toate societățile din țară care prestează astfel de servicii.

II. Prin procesul verbal încheiat la data de 20.09.2003, comisarii Gărzii Financiare Suceava au stabilit că societatea datorează bugetului de stat suma delei, reprezentând:

- lei impozit pe venit microîntreprinderi;
- lei majorări întârziere impozit venit microîntreprinderi;
-lei penalități impozit venit microîntreprinderi.

Comisarii Gărzii Financiare Suceava au constatat că în perioada octombrie 2002 – iunie 2003 societatea a efectuat transporturi rutiere internaționale de persoane, pe ruta România – Portugalia și retur, cu autocarul merca „.....”, închiriat de la S.C. „.....” S.R.L. Suceava, cu numărul de înmatriculare, și că societatea verificată deține licența de transport seria/15.11.2002, valabilă până la data de 14.11.2007.

De asemenea, prin actul de control se precizează că din activitatea de transport rutier internațional, efectuat în perioada octombrie 2002 – iunie 2003, societatea a evidențiat și înregistrat în contabilitate încasarea unui număr de 27 facturi în sumă delei, pentru care a calculat asupra veniturilor realizate delei un impozit pe venit delei.

Organele de control au constatat că în anul 2002 s-au efectuat 5 curse cu 230 călători, pentru care societatea a evidențiat suma de lei, rezultând un tarif mediu/călător de lei, pe ruta Suceava – Lisabona.

În anul 2003, organele de control au constatat că societatea a efectuat 22 curse cu pasageri, pentru care s-au emis facturi în sumă de lei, rezultând un tarif mediu/călător de lei.

Comisarii Gărzii Financiare consideră că aceste tarife nu pot fi reale, motivând următoarele:

- tarifele practicate pe piață de ceilalți operatori de transport sunt cu mult mai mari față de cele rezultate a fi practicate de societatea verificată;
- aceste prețuri nu ar acoperi cheltuielile efectuate pe parcurs extern (asigurare, combustibil, diurne șoferi, taxe autostrăzi etc);

- societatea nu a evidențiat în contabilitate decât într-o mică măsură cheltuielile ocazionate pe parcurs extern. În acest sens, comisarii Gărzii Financiare exemplifică cheltuielile cu combustibilii, constatând că în anul 2002 societatea a înregistrat cheltuieli cu combustibilul doar în luna decembrie, deși a efectuat curse și în lunile octombrie și noiembrie, iar în anul 2003, până în luna iunie, a evidențiat doar suma de lei, astfel: în luna ianuarie lei, în luna februarie lei, în luna martie .. lei, în luna aprilie lei și în luna mai .. lei.

Comisari Gărzii Financiare au considerat că societatea nu a înregistrat în perioada octombrie 2002 – iunie 2003 toate încasările din activitatea de transport pentru ruta România – Portugalia și retur, recalculând astfel veniturile societății și a impozitului pe venitul microîntreprinderii.

Organele de control au stabilit că prețurile practicate pe piață pentru transportul de persoane pe ruta România – Portugalia și retur este de EURO/ persoană.

În urma recalculării veniturilor, comisarii Gărzii Financiare au stabilit că societatea nu a înregistrat în perioada octombrie 2002 – iunie 2003 venituri în sumă totală de lei, din care în anul 2002 în sumă de lei și în anul 2003 în sumă de lei, pentru care au stabilit că datorează la bugetul de stat un impozit pe venit de lei (..... lei x 1,5 %), precum și majorări de întârziere de lei și penalități de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Perioada supusă verificării: octombrie 2002 – iunie 2003.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare datorează impozitul pe venitul microîntreprinderii în sumă de lei, stabilit suplimentar de comisarii Gărzii Financiare în urma estimării veniturilor realizate de societate din activitatea de transport internațional, în funcție de tariful practicat de alte societăți, în condițiile în care contribuabilul nu justifică că metoda utilizată de organele de control pentru stabilirea obligațiilor fiscale este incorectă.

În fapt, în urma verificării efectuate, comisarii Gărzii Financiare Suceava au constatat că în perioada octombrie 2002 – iunie 2003 societatea **S.R.L.** din localitatea Suceava a efectuat transport rutier internațional de persoane pe ruta România – Portugalia și retur, cu autocarul cu numărul de înmatriculare, efectuând 5 curse cu un număr total de 230 călători în anul 2002, pentru care s-a încasat suma de lei, și 22 curse cu un număr total de călători în anul 2003, pentru care s-a încasat suma de lei, sume ce au fost înregistrate de societate la venituri.

Comisari Gărzii Financiare au constatat că tarifele practicate de societatea verificată pentru aceste transporturi sunt mult mai mici decât cele care se practică pe piață de alți operatori.

În urma calculării tarifului mediu pentru un călător, practicat de societatea verificată, s-a stabilit că acesta este de lei pentru un călător pentru anul 2002 (..... lei : 230 călători) și de lei pentru un călător pentru anul 2003 (..... lei : călători), în timp ce pe piață tariful practicat de alți operatori este de EURO pe persoană.

Astfel, în urma recalculării veniturilor societății, în funcție de tariful practicat de alte societăți pe ruta România – Portugalia, comisarii Gărzii Financiare Suceava au stabilit că **S.C. S.R.L.** nu a înregistrat venituri în sumă totală de lei, din care lei în anul 2002 și lei în anul 2003, pentru care au calculat un impozit suplimentar pe veniturile microîntreprinderii de lei.

În drept, la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 24 din 26 iulie 2001 privind impunerea microîntreprinderilor, precizează:

„(1) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 1,5% asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obținute din orice sursă, respectiv asupra veniturilor înscrise în contul de profit și pierderi pentru microîntreprinderi.”

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, **S.C. S.R.L.**, în perioada octombrie 2002 – iunie 2003, a efectuat transport de persoane pe ruta Suceava – Lisabona și retur (facturile nr./12.06.2003, nr./01.05.2003, nr./26.06.2003 etc.).

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de control, în urma investigațiilor efectuate, au constatat că tarifele practicate pe piață de alți operatori pentru transport de persoane pe ruta România – Portugalia și retur sunt cu mult mai mari decât cele practicate de **S.C. S.R.L.**

Astfel, la dosarul cauzei, sunt anexate extrase dintr-un cotidian local, respectiv „.....” din 07.05.2003, 16.05.2003 și 12.06.2003, din care rezultă că tarifele practicate de alte societăți pentru transport internațional de persoane pe ruta România – Spania sunt de EURO (la un curs valutar cuprins între 3,2655 și 3,5018 lei/EURO în anul 2002 și între 3,5375 și 3,8114 lei /EURO în anul 2003), în timp ce societatea verificată, pentru ruta România - Portugalia (Lisabona), deci pentru un traseu mai lung, practică în medie un tarif de lei pentru un călător în anul 2002 și de lei pentru un călător în anul 2003.

În baza celor constatate, organele de control, prin actul atacat, au recalculat veniturile societății stabilind că pentru perioada octombrie 2002 – iunie 2003 societatea nu a înregistrat venituri în sumă totală de lei, din care pentru anul 2002 în sumă de lei și pentru anul 2003 în sumă de lei,

pentru care au stabilit că datorează la bugetul de stat un impozit pe venit de lei (..... lei x 1,5 %), precum și majorări de întârziere de lei și penalități delei.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că veniturile estimate de organele de control nu sunt în concordanță cu realitatea, pe motiv că s-a convenit ca excursiile să se organizeze pe ruta Suceava – Madrid și nu pe ruta Suceava - Lisabona și că un procent de 30 % din călători coboară înainte de destinația Madrid, respectiv Austria, Italia, Franța, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei (facturile nr. /12.06.2003, nr. /01.05.2003, nr. /26.06.2003), transportul s-a efectuat pentru ruta Suceava –Lisabona și retur și nu pentru alte rute.

Mai mult, organele de control au avut în vedere la determinarea veniturilor tariful practicat de alte societăți pentru un traseu mai scurt, respectiv Suceava – Spania și nu Suceava – Portugalia.

Potrivit **art. 4 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1997** privind controlul fiscal, aplicabilă la data verificării,

„Art. 4

Contribuabilii sunt obligați să evidențieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activitățile desfășurate, prin întocmirea registrelor sau a oricăror alte documente prevăzute de lege.[...]

Art. 6

În exercitarea atribuțiilor ce le revin organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale au dreptul: [...]

g) să stabilească obligațiile fiscale prin asimilare sau estimare, în situația în care în evidența contabilă nu există documente justificative sau contribuabilul refuză prezentarea acestora, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, respectiv al ministrului administrației publice. Sarcina de a dovedi că metoda indirectă utilizată pentru stabilirea obligațiilor fiscale este incorectă revine contribuabilului;

De asemenea, la **art. 14 din Legea nr. 87/1994** pentru combaterea evaziunii fiscale, aplicabilă la data controlului, se precizează că:

„În cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni sau contravenții, nu se pot stabili, pe baza evidențelor contribuabilului, impozitele, taxele și contribuțiile datorate, acestea vor fi determinate de organul de control prin estimare, utilizând în acest scop orice documente și

informații referitoare la activitatea și perioada desfășurată, inclusiv compararea cu activități și cazuri similare.”

Așa după cum rezultă din textele de lege mai sus citate, sarcina de a dovedi că metoda utilizată pentru stabilirea obligațiilor fiscale este incorectă revine contribuabilului, or contribuabilul nu depune în susținerea celor afirmate documente din care să rezulte că o parte din călători au coborât pe teritoriul Austriei, Italiei și Franței.

Având în vedere cele prezentate mai sus și faptul că societatea nu depune documente din care să rezulte că estimarea făcută de organele de control nu este corectă, urmează a se respinge contestația formulată ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.

2. Referitor la suma de lei, reprezentând lei majorări șilei penalități, aferente impozitului pe venit microîntreprinderii.

În fapt, organul fiscal a calculat pentru neplata în termen a a impozitului pe venitul microîntreprinderii în sumă de lei, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 24 din 26 iulie 2001** privind impunerea microîntreprinderilor, unde se precizează:

„Pentru neplata la termen a impozitului stabilit conform dispozițiilor art. 5 se datorează majorări de întârziere stabilite potrivit Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare”,

articol care a fost modificat prin Legea nr. din 2 aprilie 2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2001, astfel:

„Pentru neplata la termen a impozitului stabilit conform dispozițiilor art. 5 se datorează dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legislației în vigoare privind colectarea și executarea creanțelor bugetare.”

La art. 13 și 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă în anul 2002, se precizează:

„ Art. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de

întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare. [...]"

„Art. 13¹

[...] Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o *penalitate de întârziere* de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. [...]"

În anul 2003, sunt aplicabile prevederile **art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61 / 2002** privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, care stipulează:

„Art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]"

„Art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

„Art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...]"

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de lei au fost stabilite în mod legal de către organul fiscal.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe venitul microîntreprinderii, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 5 din O.G. nr 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, art. 4 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, art. 14 din Legea nr. 87 / 1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, art. 13 și 13¹ din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor

bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, coroborate cu art. 186 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulată de **S.C. S.R.L.** împotriva procesul verbal de control nr.20.09.2003, încheiat de Garda Financiară Suceava, privind suma de **....lei**, reprezentând:

- lei impozit pe venit microîntreprinderi;
- lei majorări întârziere impozit venit microîntreprinderi;
-lei penalități impozit venit microîntreprinderi,

ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.